

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfn
G. Cosbuo	V. S. Moga
G-I P V Nasturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	C. C. Pop.-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și săpune alese, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonie, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și comestice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menajiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografice. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerosofate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuințate la vindecarea suferințelor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărie și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifloane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigaatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și hiberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anuieri 1 leu luna, Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Mesagiul Regal.—Enciclopedică asupra posturilor. — G. Coșbuc, Două prototipuri ale vrăjitorilor : II. Heliodor.—Sofia Nădejde, Pe cine doare, teagă.— St. N., Podul lui Traian.—Lacul Sărat.— N. Nicolaescu și G. Stănescu, Hidromelul. — M. S. Regele pe Domeniile Coroanei.—Cutiile S. P. A.—Părerii și propuneri.—Starea semănăturilor.—Irimia Popescu, Păduchii de cap.—A. Vântul, Prepararea paielor de pălării din Japonia.—Apel.—De pe Domeniile Coroanei.—Cronica săptămânii.—Bibliografie.—Societatea Mercur.—Informații.—Licitații.

Sfaturi practice: Pentru prinderea soareciilor.—Pentru a ține rațe.

Pagina glumească: I. Adam, Răsgândire.—A. Pann, Nastratin Hoega.

Ilustrațiuni: Portul Galați.—Vedere din Lacul Sărat.—Portul Sulina.—Păcală în luptă cu dracii.

MESAGIUL REGAL

Dăm aci textul mesagiului regal citit de d. Președinte al consiliului de miniștrii la deschiderea Camerelor în ziua de 7 Iunie 1907.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

În urma dizolvării Adunărilor legiuitoare, Colegiile electorale au fost întrunite pentru ca țara să-și arate voința în împrejurările prin cari trecem.

Liniștea internă și pacea dintre cetățeni sunt o necesitate de prima ordine pentru dezvoltarea normală și propășirea neîntreruptă a unei țări. Aveți o frumoasă chemare, aceea de a stabili un echilibru satisfăcător între păturile sociale, care formează baza existenței Statului.

Ploile ultimelor săptămâni au împrăștiat îngrijirile unei secete amenințătoare. Astăzi speranțele într'o recoltă satisfăcătoare au reînviat și munca

agricolă vă reclamă la căminele Domniilor-voastre. De aceea v'am convocat acum, numai într'o sesiune extra-ordinară, pentru a vă constitui.

Până în sesiunea de toamnă aveți timp îndestulător a studia aducerea la îndeplinire a măsurilor anunțate în numele Meu de manifestul guvernului din 12 Martie anul curent.

Asigurând bunul traiu al țărănimei și așezând relațiunile dintre proprietarii mari și săteni, spre mulțumirea ambelor părți, veți desăvârși, prin buna înțelegere și conlucrarea tuturor, o mare și bine-făcătoare reformă, care va rămâne trainică.

Urez ca această legislatură să fie în toate privințele spornică și să asigure progresul economic și desvoltarea fericită a scumpei noastre țări.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor legiuitoare este deschisă.

CAROL.

Președintele Consiliului de Miniștrii și Ministru al Afacerilor Străine
D. A. Sturza.

Ministrul Cultelor și Instrucțiunii, **Spiru Haret.**

Ministrul de Interne, **Ion I. C. Brătianu.**

Ministrul Finanțelor **Emil Costinescu.**

Ministrul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, **Anton Carp.**

Ministrul Justiției, **Toma Stelian.**

Ministrul Lucrărilor Publice, **V. G. Morțun.**

Ministrul Războiului, **General Al. Averescu.**

No. 2.575

1907, Iunie 7, București

Părerii și propuneri.

D. V. Nicolescu, învățător, publică în ziarul «Universul» un articol asupra școalelor primare rurale și arată câtă nevoie este de a se deschide cât mai multe școli în sate.

Nu poate fi nici de cum vorba de falimentul școlii primare rurale; ci din contră rezultatele câștigate de ea, în raport cu forțele de cari a dispus, apar destul de surprinzătoare. Ne mai arată că trebuie luate serioase măsuri pentru instruirea și educarea poporului, cari, pe lângă construcția de noi localuri de școli, s'ar rezumă în două:

I. Sporirea considerabilă a numărului școalelor normale de învățători, pentru ca să poată da numărul suficient de absolvenți.

II. Aplicarea strictă a legii pentru obligativitatea în învățământului primar

ENCICLICĂ ASUPRA POSTURILOR

Sfântul Sinod al Sfintei biserici autocefale
ortodoxe române

*Prea cucernicilor preoți și tuturor creștinilor ortodocși din
păzitul de Dumnezeu regat al României: har, pace și
mântuire dela Domnul Nostru Iisus Hristos și dela smere-
nia noastră arhierească bine cuvântare.*

Cunoscută este tuturor bunilor creștini puterea postului, căci de ar fi ascultat strămoșii noștrii porunca dumnezească, de a nu se atinge de pomul cunoștinței binelui și al răului, n'am fi suferit urmările păcatului strămoșesc, cu toate nevoile și boalele cele purtătoare de moarte.

Bunul Dumnezeu în nemărginita lui bunătate și-a revărsat mila asupra noastră și ne-a trimis pe unul născut Fiul său, pe Domnul Nostru Iisus Hristos, care să ne scape din ghiarele morții și să ne curățească de tot păcatul. Ca om s'a supus tuturor nevoințelor, postind și rugându-se neconținut. Milostivul Dumnezeu n'avea nevoie de a posti, dar ca să ne dea pildă de răbdare și ascultare, a postit 40 de zile, ca și noi să ținem sfântul și marele post, pentru ca să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos, strălucind cu neapropiata lumină a învierii. Sfinții și dumnezeștii Apostoli, cari au luminat toată lumea cu lumina credinței, ne-au învățat să postim Mercurea și Vinerea, pentru amintirea patimilor Domnului. Iar Sfinții părinți întru cinstea acestor dascăli ai lumii, au așezat postul sfinților Apostoli, ca lepădând poștele trupești să ne luminăm mintea cu lumina dreptei credințe. De asemenea, pentru cinstea ce se cuvine Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, s'a așezat postul sfintei fecioare Maria, care se încheie cu sărbătoarea adormirii ei. Și fiind-că nimeni din prooroci n'a fost mai mare ca Sf. Ioan, serbăm cu post tăierea capului său. Se mai postește postul Nașterii Mântuitorului și ajunul Botezul Domnului, precum și ziua Crucii. Orice alte posturi sunt nepotrivite și neprimite de biserică.

Acestea sunt posturile orânduite de biserică fiilor săi, pentru ca să-i deprindă la lucrări duhovnicești, pentru ușurarea și ertarea păcatelor, pentru mântuirea și ajutorul lor, și pentru ca cu mai mult spor să meargă pe calea vieții morale. Postul este o virtute, o întrecere, potrivit învățaturii Mântuitorului: «De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a Vameșilor și a Fariseilor, nu veți intra întru împărăția lui Dumnezeu». De aceea la trebuință și sub povața părintelui duhovnicesc unii creș-

tini mai țin și alte posturi. Ba la vreme de mare cumpănă, Biserica poate orândui post chiar pentru comunități întregi.

Dar Sf. noastră Biserică, ca o maică duioasă, care totdeauna a avut milă de fiii săi și nu i-a lăsat să se rălăciască, iertându-le unele abateri și Sf. Sinod îngrijindu-se de mântuirea sufletelor creștinilor încredințați păstoriei sale și dorind a-și păstra pe fiii săi în stare de bună sănătate, crede că P. S. Chiriachi, precumpănind împrejurările vieții sociale din viața poporului românesc, pot da deslegare pentru cei bolnavi și slabi, pentru lehuze și copii, pentru bătrâni și neputincioși, pentru școale și cantine, internate și ospicii, pentru armată și țărânimea rurală, pentru cei ce vin regulat la serviciu divin, sau zidesc și contribuiesc la zidiri și întrețineri de biserici, școale, instituții, ospicii de binefaceri, precum și pe cei ce ajută pe fete la măritiș, pe tineri la învățătură, arte și meserii și pre tot cel ce face milă și judecată dreaptă cu văduva și cu orfanul, cu săracul și cu mișelul.

In timpurile grele prin care trecem, fiecare se nevoește de a-și agonisi hrana de toate zilele, muncind neconținut; căci munca dă viață, iar trândăvia și lenca sunt pricinuitoare de boale aducătoare de moarte. Ca să poată cineva munci cu folos, trebuie să-și întărească trupul prin o mâncare îndestulătoare.

Lupta pentru trai trebuie să fie înblânzită prin iubirea de aproapele și dorința de a face bine. Mântuitorul ne spune; «Lucrați nu pentru mâncarea aceea peritoare, ci pentru mâncarea aceea care rămâne spre viața veșnică, care Fiul omului va da vouă». (Ioan VI, 27) Așa dar grijea noastră să fie mai mult pentru suflet, ca să fie vrenic a se hrăni totdeauna cu *pâncea vieții*. Ori de mâncăți, ori de beți, ori altceva de faceți, toate spre slava lui Dumnezeu să le faceți. Nimeni să nu vă înșele pe voi cu cuvinte deșarte, că pentru această vine mânia lui Dumnezeu. Fiți următori lui Dumnezeu ca niște siii iubiți și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pre noi și s'a adus pre sine jertfă cu bună mireasmă. Ca siii ai luminii să umblați, că roada Duhului este întru toată bunătatea și dreptatea și adevărul; și vă umpleți de Duhul vorbind între voi în psalmi și în laude și cântări duhovnicești, laudând și cântând întru inimile voastre Domnului.

Pace fraților și dragoste cu credința dela Dumnezeu Tatăl și Domnul Iisus Hristos.

Darul Domnului Nostru Iisus Hristos și Dragostea lui Dumne-

zeu și Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți Amin.

Data în ședința Sf. Sinod dela 16 Maiu, anul mântuirii 1907, în București.

- † Iosif Mitropolit Primat.
- † Parthenie Mitropolit Moldovei și Sucevei.
- † Atanasie al Râmnicului.
- † Dionisie al Buzăului.
- † Conon, Episcop Hușilor.
- † Gherasim, Episcop Argeșului.
- † Pimen al Dunărei de Jos.
- † Valerian Râmnicianul.
- † Calistrat Bărlădeanu.
- † Meletie Gălățianu.
- † Nifon Ploestianu.
- † Calist I. Botoșeanu.
- † Sofronie Craioveanu.
- † Melchisedek Pitesteanu.
- † Ghenadie Bacăoanul.

Două prototipuri ale vrăjitorilor.

II. Heliodor.

Acest Heliodor eră creștin, dar neputând ajunge la poziții înalte, fiind om foarte ambițios, de ciudă s'a făcut elevul unui Ovrei vestit pentru arta magică și prin ajutorul acestuia a făcut legături cu Diavolul care i-a dat ca ajutor pe un Gaspar din iad.

Heliodor își începe vrăjitoriile. Intr'o zi la jocurile de circ în Catanea el întrebă pe un tânăr, Hrisis, rudă de aproape cu sfântul Leon, dacă nu vrea să ia și el parte la curse. «Eu n'am cal» a zis Hrisis. Atunci Heliodor: «Dacă ții la asta, îți dau eu un cal care să-i întrecă pe toți». Hrisis nebănuind vr'o primejdie, s'a învoit. Heliodor îi aduce un cal alb, și într'adevăr spre uimirea tuturor, Hrisis întrece pe toți cu calul său. Prefectul orașului, mirat de un cal așa de bun, trimite ostași să-i aducă îndată pe Hrisis cu calul. Dar pe când Hrisis sta călare în fața prefectului, calul de sub el dispare și Hrisis se pomenește pe pământ în picioare. «Unde e calul» întrebă prefectul «vreau să-l trimit împăratului, căci numai lui i se cuvine un cal așa de bun». Dar rămase mut de spaimă, Hrisis mai ales. Prefectul dă ordin să-l închidă. Sfântul Leon aude, se duce la prefect și-i spune că Hrisis n'a avut nici odată vr'un cal, nici alb, nici negru, și că numai vrăjitorul Heliodor a făcut acest lucru. Prefectul dă lui Hrisis drumul și închide pe Heliodor. Acesta, pe când îl duceau ostașii la închisoare, se învoește cu ei

să-l facă scăpat și el le va da un bulgăre de aur de 3 livre.

În închisoare el dă bulgărele, ei îl fac scăpat și spun prefectului că Heliodor a fugit pe calul cel alb. Prefectul crede și-i iartă; când însă ei își caută aurul să-l împartă, văd că bulgărele e piatră de pe drum, tocmai de 3 livre de grea.

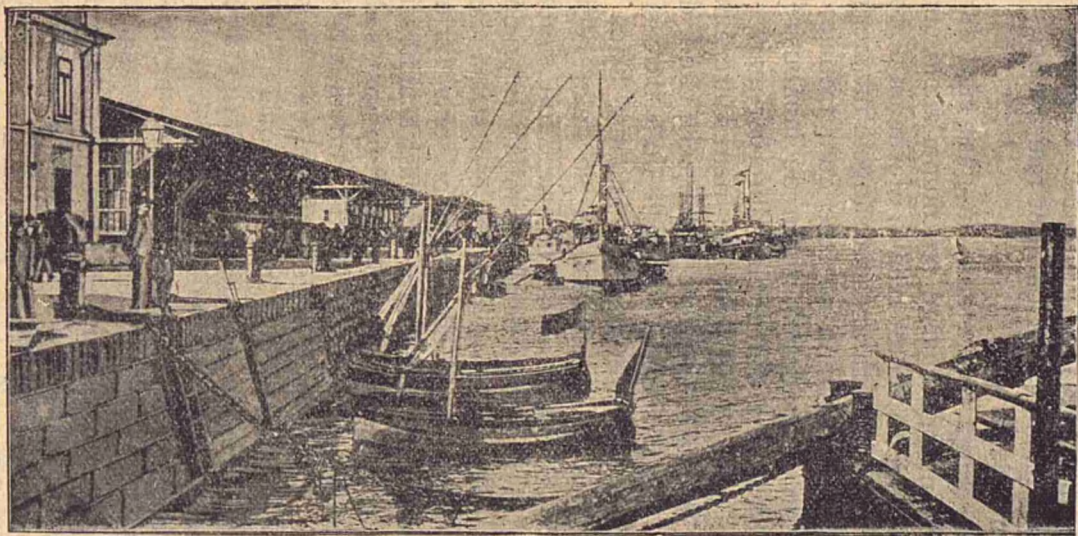
Heliodor odată întâlnind niște femei, a vrăjit înaintea lor un râu, așa că ele în fața a o mulțime de oameni și-au ridicat hainele ca să treacă prin apă. Pe negustori îi înșela dându-le pietre în loc de bani, încât tot comerțul s'a zăpăcit în Sicilia. Împăratul trimite pe un Heraclides cu porunca să-l aducă în 30 zile pe Heliodor în Bizanț. «Dar să nu te lași înșelat, să n'ascuți de nici un pretext, și să-l aduci!» Heraclides sosește cu corabia și găsește pe Heliodor pe mal. Vrăjitorul le iese înainte și-i întreabă: «Salutare fraților! Nu cumva căutați pe un anumit Heliodor! Nu vă osteniți, eu sunt. Puteam să fug, dar mai bine am voit să vă ies înainte!» Heraclides se miră. Heliodor zice: «Dacă îmi dai cuvântul că împăratul nu-mi va face nici un râu, eu voi face să sosim într'o singură zi în Bizanț». Cum într'o zi, că nouă ne-au trebuit 12 zile!» — Las' pe mine zice Heliodor, tu stai aici, petrecându-ți până în ultima zi, și în ziua asta plecăm și ajungem». Și a rămas Heraclides, iar în ziua ultimă au făcut cu toții o baie; vrăjitorul le-a spus să-și bage cu toții capul în apă, când și-au scos capul, spre mirarea lor se aflau cu toții îmbrăcați pe străzile Bizanțului.

Împăratul furios n'a voit să știe de nimic și a poruncit să-i taie numai decât capul. Vrăjitorul s'a rugat să-i dea mai întâiu apă să bea. I-au dat, un pahar, două, trei, a băut 10 și tot nu era sătul. I-au adus în urmă un ciubăr întreg. Heliodor s'a aruncat în ciubăr și zicând: La revedere împărate în Catanea! a dispărut. Heraclides a fost trimis a doua oară în Sicilia, el din nou a prins pe vrăjitor și l-a adus la împăratul și din nou Heliodor a dispărut, de rândul acesta prin perete.

În urmă după multe-multe nebunii și rele câte-a făcut, sfântul Leon care pân'acum îl sfătuia tot cu blândețe, s'a hotărît să-i facă sfârșit. Odată, pe când sfântul Leon, episcopul, tocmai eșia cu sfântul pahar în mijlocul slujbei, intră Heliodor în catedrală, se vâra între mulțime și începe s'asvârle din picioare în felul catârilor, făcând astfel pe mulți să râdă, iar pe alții să murmure. Totodată el șoptea în jur că astăzi are să facă pe episcop și pe toți preoții să joace ca țapii prin biserică. Și fiindcă episcopul văzù, că într'adevăr Heliodor are gândul acesta, se duse drept la el, îi puse de gât epitrahilul și-l scoase din biserică întocmai ca pe-un cal, și ducându-l la locul numit Ahilion îl puse pe rug și nu și-a luat mâna de pe gâtul lui Heliodor până ce trupul acestuia nu s'a prefăcut în cenușe.

G. Coșbuc.

Portul Galați.

„PE CINE DOARE, LEAGA“

Această zicătoare arată că poporul știe că durerile sufletești fac tot aceleași daune trupului ca și cele trupești, ba mai ales că sunt mai adânci și mai zguduitoare decât ele.

Oamenii de știință, cercetând, au găsit că o durere oarecare trupească nu pricinuieste reu numai acolo unde doare, ci că face schimbări în tot trupul. Mai întâiu de toate inima bate mai rar; din pricina aceasta sângele nu merge regulat spre plămâni, resuflarea nu se face cum trebuie, uneori e mai rară, alteori mai adâncă, semn de innăbușire, de aice nevoia de-a ofta. Tot din pricina durerilor mari, — carăni, arsuri, — vine nepoftă de mâncare, nemistuire și înbolnăvire de stomac și de mațe. Au fost întâmplări, când, din pricina unei dureri trupești, inima s'a oprit de-a bate și a urmat moartea. Alții de durere mare au innălbit. Dacă inima nu bate cum trebuie și resuflarea nu se face regulat, sângele se umple de tot felul de otrăvi. Când simțim durere e dovadă că în trup sunt niște schimbări neprielnice vieței, de aceea se poate zice că durerea e o strajă care ne vestește că ni se întâmplă ceva reu ori chiar primejdios.

Durerile sufletești pricinuesc aceleași schimbări trupești. Inima bate rar, neregulat și cei cari o au mai slabă mor la vestea unei nenorociri mari. Mulți oameni albesc dintr'o dată, când au o durere mare sufletească. Nu'nzădar zic oamenii că supărarea e cea mai rea boală. S'au văzut oameni cari din supărare nu mai pot mânca gura le e amară, uscată și seacă ca la o arșiță mare. O bătrână care și-a pierdut un fecior iubit, a murit de foame, fiindcă nu putea înghiți nimic. De asemenea un tată tot la așa nenorocire, n'a putut înghiți vre-o șase săptămâni, doar câte puțină apă. Se întâmplase o paralizie, o neputință a nervilor dela înghițitoare.

Nu toți oamenii sufăr deopotrivă: unii sunt mai nesimțitori pentru durerile trupești. Așa ni se spune de unul că într'o bătălie fusese rănit la un deget. L'a rupt cu dinții și la aruncat. Tot astfel sunt unii soldați răniți, cu oasele sfărâmate dar nu simt durere și merg innainte. La popoarele mai selbatece, inșii sufăr operații grele fără de-a fi adormiți.

Foamea, setea, frigul și căldura prea mare, toate pricinuesc durere și omul caută a se feri de ele.

Ori cât ar părea de minunat, dar e sigur că durerile, — fie trupești, fie sufletești, — au lucrat mult la propășirea minței. Spre a se feri de ele, oamenii au făcut tot soiul de născociri. O durere suferită le-a ramas neștearsă în minte și au căutat să nu o mai întâlnească.

După cum unii oameni sufăr mai ușor durerile trupești și înving boale grele, tot astfel sunt unii cari trec prin mari și cumplite nenorociri și dureri sufletești fără a fi loviți de moarte ori de vre-o neputință vădită. Aceasta atârnă de puterea de viață mai mare sau mai mică a flecărui.

Creștința în atotputernicia proniei dă multă putere în împrejurările și nenorocirile mari prin cari avem adesea de trecut.

Cea mai frumoasă pildă de asemenea răbdare a durerilor trupești și sufletești vedem la Iov. Bolnav, plin de răni grozave, cari îl dureau îngrozitor, cu averea pierdută, și tot nu se vâită, nu cârtiță; chiar pierderea copiilor, vrea să zică tot ce are un părinte mai scump, nu-l face să-și blesteme soarta. Asta nu înseamnă că datoria omului nu-i de a se apăra mereu de suferinți, ci că, atunci când vede că tot zbuciumul, tot blestemul e în zădar, să știe a se stăpâni. Ce i-ar fi folosit lui Iov blestemele, dacă soarta neindurată l'a făcut să piardă tot ce i eră mai drag.

E prea adevărat că în durerile mari, — fie trupești, fie sufletești, — omul simte nevoie de-a se izbi, de-a rupe de pe el, de-a țipă, ca și cum prin aceasta ar putea alungă suferința. Astea înse sunt apucături di'ntr'o vreme, când mîntea nu putea cugetă deajuns. Azi omul, cu cât e mai cuminte, cu atât sufletul îi este mai oțelit și caută a se stăpâni.

Durerile trupești, am spus, sunt o strajă pentru ca trupul nostru să fie în stare bună. Dacă lipsa de hrană nu ne-ar da cărcei foamea; ades nu ne-am prea da osteneală să muncim și să avem cele trebuitoare. Tot așa setea ne arată că în sânge e lipsă de apă. Durerile ce aduce osteneala dau de știre că e nevoie de odihnă. O rană, o suferință în lăuntru, vestesc minței că o primejdie amenință.

Tot astfel suferințele sufletești, moaie inimile oamenilor, mulțumită milei ce-au simțit bătrânii pentru suferințele altora, avem și azi atâtea spitale, la cari boierii au lăsat averi și

moșii. Omul care a suferit, crede celui ce suferă, dovadă zicala : «sătulul nu crede celui flămând». Femeile, cari au de suferit și sufăr mai mult, sunt și mai miloase. Din această milă ese mult bine: ele caută mai cu duioșie pe cei bolnavi și slabi, ele miluesc din avut și neavut pe cei sărmani. Incât azi, când în lume sunt atâtea nenorociri, suferințele noastre ne fac să fim mai duioși cu cei nenorociți. In suferință lor, simțim nenorocirea noastră. Suferind învățăm ajută pe semenii.

E o datorie omenească și creștinească a căută să împuținăm durerea pe lume; întotdeauna oamenii, chiar fiind ei rei, vorbesc cu sfințenie de cei buni, miloși și săritori la nenorocirile altora. Poporul zice de un om cu inimă aleasă: «E bun, să-l lipești la rană».

Dacă durerea, fle trupească ori sufletescă, aduce atât reu încât, când e prea mare, poate cășuna chiar moartea dintr'odată, iar dacă nu ucide nu mai decât omoară pe 'ncetul, dovadă că atâția oameni, din supărare, cad la boală și mai curând ori mai târziu mor. Câte femei nu se oftesc din pricina traiului reu cu bărbatul? Dacă e fărădelege de a ucide un om cu toporul, apoi tot fără de lege e când îl ucizi pe 'ncetul zi cu zi. Sunt destule dureri pe lume, cari vin fără să ne putem apăra de ele; nu trebuie să le mai înmulțim și noi. Datoria fiecăruia e de-a se purta cu blândețe, căci, vorba veche : *dacă nu se bate omul de vorbă, zădarnic lam bate cu toată pădurea*. Ferice de cel care, în fiecare seară, poate zice : «Azi n'am făcut nimănui nici o durere, nici o supărare».

Sofia Nădejde.

Un mijloc pentru prinderea șoarecilor.

Iei o farfurie adâncă și o așezi pe scânduri cu fundul în sus, însă o ridici puțin într'o parte, punând o nucă. Bagi de seamă ca nuca să fie eșită prea puțin în afară și cea mai mare parte să rămâe sub farfurie. Șoarecilor le plac mult nucile. El va veni, va intră sub farfurie și se va prinde acolo.

PODUL LUI TRAIAN

Cu prilejul oraşului Turnul Severinului am atins și despre Podul lui Traian. Astăzi vom da oare cari amănunte ce ni se par prea de seamă și prea vrednice a fi cunoscute.

Iată ce zice Spiridon Gopcević în cartea sa «Serbien und die Serben» Leipzig 1888 pag. 52.

«Mai jos de Cladova, la Turn Severin, (mai bine *Turnu Severinului*, adică *Turnul lui Severin*) se află încă în Dunăre 16 stâlpi din podul uriaș, durat de împăratul Traian. S'au făcut cercetări asupra acestor remășiți în 1858, când apele erau peste măsură de scăzute. Iată și dările de seamă:

«I. Din darea de seamă a d-lui maior împărătesc și regesc *Imbrișevici*. Orșova 6 Martie 1858.

«La 15 Ianuarie 1858 m'am dus la ruinele Podului lui Traian, însoțit de d-l preot Bilsky din Orșova, de agentul î. și r. austriac din Turnul Severin, Koller și de d-l inginer și arhitect Brand, acești doi din urmă însărcinați de societatea î. și r. privilegiată a plutirei cu vapoare pe Dunăre, cu conducerea clădirii șantierului din Turnul Severin.»

După măsurătoarea din Orșova, înălțimea apei era de 1⁷—4" sub nula, de aceea se vedeau 16 stâlpi din podul vechiu roman eșind din apă.

Acești stâlpi, precum și cele două capete de pod, unul pe malul serbesc și altul pe cel românesc, se văd făcuți din zidărie amestecată și că au fost, de pe semnele remase, îmbrăcați peste tot cu pietre mari cioplite.

Ba într'un stâlp lat de 10° se văd și-acuma bucăți de piatră tăiată în mărime de 1/2 de clafter cubic.

E foarte trist că locuitorii din Turnul Severin întrebuințează cele mai mari din pietrele cioplite, pe cât aflū, la zidăria unei fântâni și astfel nimicesc ceea ce vremea a mai lăsat din acest monument uriaș al arhitecturii romane.

În mijlocul unuia din stâlpi am aflat un trunchiu de stejar zidit, din care unii supuși români se nevoeau a desprinde bușăți, ca amintire.

Pe lângă darea de seamă s'au trimis bucăți din acel trunchiu și din cărămizile cu cari era zidit; apoi tiparul unei cărămizi, desprinsă din stâlp, pe care se vedeau literele H I C R E, apoi două cărămizi cu inscripția COH II HISP.

II. *Dirrecția clădirilor societăței î. și r. privilegiate a plutirei cu vapoare pe Dunăre.* Turnul Severin 6 Martie 1858.

Remășițele podului roman dela Turnul Severin le-am aflat la 15 Ianuarie, acest an, când apa era 1'—4" sub nula, după măsurătoarea dela Orșova.

Lungimea podului, dela capul de pod de pe țărmul românesc până la cel serbesc e de 596 de clafteri de Viena. În albia Dunărei se vedeau 16 stâlpi, din cari 4 între țărmul românesc și-o insulă, iar 12 între acea insulă și țărmul serbesc. Podul întreg a trebuit înse să fi avut 20 de stâlpi, căci între stâlpul No. 5 de azi și No. 6 e loc pentru 4 stâlpi. Remășițele stâlpilor au lungime de 10°—3' până la 12° și lățime dela 7°—3' până la 7°—5', stâlpul cu No. 12 are lățime de 10°, pe el se văd și acum pietre de năsip cioplite în mărime până la $\frac{1}{2}$ de clafter cubic.

Lățimea capului de pod e tot așa de mare ca și a picioarelor și trebuie să se fi răzimat pe el-bolta;—în fața di'nnaînte a capului podului se văd găuri cu laturea de 5'' până la 6'' și adânci de 18'' până la 2'. În aceste găuri se văd urme de lemn. Dela amândouă capetele de pod, spre înălțimile vecine se văd rămășițe de ziduri, cari au stat în legătură cu podul, de unde urmează, că podul de lemn a fost așezat foarte sus de-asupra apei, ca să nu-l atingă când ar fi fost mai umflată Dunărea.

Temeliile capetelor podului și ale stâlpilor a fost din zidărie de beton, iar cealaltă clădire, după remășițele cercetate de zidărie amestecată, îmbrăcată cu pietre mari, regulat cioplite.

(ss) *F. Deuster*, privighetor al clădirilor.

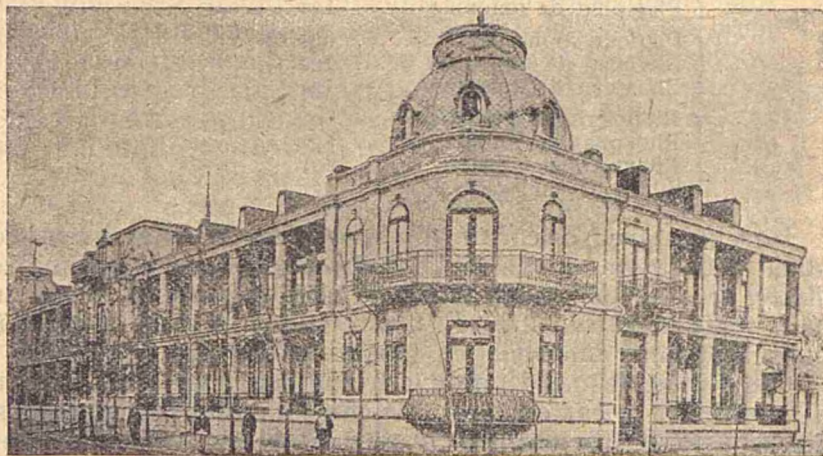
Afară de alte amănunte pline de interes pentru Severineni și pentru toți Români care vor face pe acolo vre-o călătorie și nu vor trece cu vederea remășițele trecutului nostru, e de băgat aminte că pietrele sfeterisite s'ar putea, poate, găsi în ființă la fântâna sau la alte clădiri ce s'au făcut cu ele. Insemnat lucru e că remășițele de zidărie ce s'ar fi mai putut vedea dela capul podului spre înălțimi și în legătură cu cetatea Drobetae.

St. N.

LACUL SĂRAT

Lacul Sărat este una din cele mai de frunte stabilimente balneare din țara noastră.

Așezat la o depărtare de vre-o 5 kilometri de orașul Brăila, este legat cu el printr'o șosea bună, pe care circulă acum și un tramvaiu electric.

Vedere din Lacul Sărat.

El era cunoscut înainte de 1861, când s'a făcut primul studiu, dar începe a căpăta însemnătate mai mare numai de pe la 1872. An cu an, s'au ridicat acolo construcțiuni care de care mai frumoase, fie de particulari fie de către Stat, s'a clădit stabiliment de băi, s'au făcut grădini și parcuri.

Astăzi Lacul Sărat e foarte cercetat de bolnavi între 1 Maiu și 1 Septembrie. Pentru anul 1898 statistica dă 3703 vizitatori. Desigur de atunci e o mare creștere.

Bolnavii vin aci ca să facă băi și să se ungă pe corp cu nămol. Boalele ce se curarisesc de obicei sunt: scrofulele, reumatismul, boalele de femei, si-filisul.

HIDROMELUL (1).

Fabricarea hidromelului cu maiă artificială. Metoda Keyser și Boulanger.

Dacă n'avem păstură sau drojdii de vin, putem să le înlocuim cu oricare din amestecurile A, B, C, D, fără ca să schimbăm întru nimic modul de pregătire.

A.	{	Maltopeptone	1cc,5	la litru de must.
	{	Bitartrat de potasiu	1gr,5	» »
B.	{	Maltopeptone.	1cc,5	» »
	{	Bitartrat de potasiu	1gr,5	» »
	{	Phosphat de amoniac	1gr.	» »
C.	{	Peptone spongios.	0gr,12	» »
	{	Bitartrat de potasiu	1gr,5	» »
	{	Phosphat de amoniac.	1gr.	» »
D.	{	Biphosphat de calciu.	1gr.	» »
	{	Phosphat de amoniac.	2gr.	» »
	{	Bitartrat de potasiu	2gr.	» »
	{	Sulfat de magnezie	0gr,1	» »

Intrebuințarea oricăruia din amestecurile de mai sus produce o fierbere repede și un hidromel de cea mai bună calitate, care se păstrează multă vreme. Amestecul e mai întâiu topit în câțiva litri de must cald și apoi turnat în butoiu și bine amestecat cu mustul pentru hidromel.

Cea dintâiu însușire a unui hidromel bun e tăria lui. Aceasta îl păstrează oricât de mult, ferindu-l de oțetire; iar dacă se învechește, hidromelul poate stă alături de cele mai bune vinuri.

Tăria atârnă atât de proporția de apă amestecată cu miere, cât și de prefacerea mai mult sau mai puțin deplină în spirt a părților dulci din must. Cu cât fierberea a fost mai deplină, cu atât hidromelul e mai tare și *sec*. Când fierberea nu e completă, el rămâne mai dulce; dar pe de altă parte, dacă tăria nu e îndestulătoare e mai supus la stricăciune.

(1) Vezi No. 36.

Tăria de 13—14 grade a spirtului din el e cea mai potrivită. Cea mai mare tărie ce o poate căpăta e de 15—16 grade. În timpul pregătirii, îndată ce tăria a atins acest grad, fierberea se oprește, chiar dacă nu s'a prefăcut toată dulceața în spirt. La 15 grade, tăria spirtului nimicește fermenții maelei.

A doua însușire a hidromelului e gustul și aroma lui. Acestea se schimbă după felul mierii. Un hidromel pregătit dintr'o miere închisă își pierde mai încet gustul de miere, decât unul din miere albă; dar învechindu-se devine mai aromat.

Se pot pregăti trei neamuri de hidromel: *hidromelul sec*, căruia nu i-a rămas nici un gust de dulceață, coprinde 15 grade de spirt și 1—2 la sută dulceață; *hidromelul dulce* cu 13—15 grade de spirt și cu 4—5 la sută dulceață, și *hidromelul spumos*.

Ca să hotărîm din nainte tăria spirtului din hidromel, măsurăm gradul de dulceață al mustului. Mierea putând să conțină cătățimi foarte schimbăcioase de zahăr, nu trebuie să ne călăuzim în pregătirea mustului de o greutate anumită de miere la litru de apă, fiindcă, cu aceeași cătățime de miere, și cu acelaș mers în fierbere nu căpătăm totdeauna hidromel de aceeași tărie. E de trebuință să ne servim de un instrument numit *glucometru* (sau de alcoolometru Baumé), care măsoară dulceața mierii și arată tăria spirtului ce tre buie să dea mustul după fierbere. Pentru aceasta, punem într'un pahar adânc must și băgăm în el glucometrul care se va cufundă până la un loc. Cetim gradul însemnat în acel loc, și acela va fi dulceața mustului. Ca să căpătăm hidromel sec, nu trebuie să punem la litru de apă mai multă miere decât trebuie spre a aveă 15 g grade de spirt. 24—25 la sută de must (adică 13° Baumé) dau aproape 15 grade de spirt. Pentru hidromelul dulce punem 26—27 la sută miere (adică 14°—15° Baumé).

Căldura cea mai priitoare fierberii e între 20—25 de grade. Ea nu trebuie depășită, mai ales pentru hidromelul dulce. La o căldură prea mare, rămâne multă dulceață neprefăcută în spirt. Vânturarea mustului înlesnește totdeauna fierberea, mai ales dacă căldura s'a ridicat, fiindcă răcorește și o întetește, dacă s'a domolit.

Când căldura e priitoare, fierberea mare nu trebuie să treacă niciodată peste o lună. După aceasta urmează o fierbere domoală, care se prelungește câteva luni (aproape 6 luni) și numai după acest timp căpătăm o băutură de bună calitate, care se poate limpezi. La sfârșitul celei dintâi luni de fierbere, glucometru trebuie să arate 2—3 la sută zahăr neprefăcut în hidromelul sec și 4—6%, în cel dulce.

După fierberea mare, hidromelul sec e pus în pivniță, unde își isprăvește încet maioua, lucrarea sa și se limpezește; pe când hidromelul dulce e tras în alt vas ca să-l despărțim de

drojdie și apoi îl limpezim. Pentru limpezit se recomandă:
Tanin cu eter, 12 grame.

Subnitrat de bismut, 12 grame și

Două albușuri de ou pentru 100 litri.

Acest amestec se bate bine în hidromel. După 20 de zile, limpezirea e sfârșită și hidromelul poate fi tras în sticle.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

M. S. Regele pe Domeniile Coroanei.

oi, 31 Maiu, la orele 10 dimineața, M. M. L. L. Regele și Regina, cu A. S. R. Principesa Maria, Principele Carol și Principesa Elisabeta, au plecat în automobile la domeniile Coroanei Gherghița din județul Prahova.

La hotarul județului Prahova, Maiestățile lor au fost întâmpinate de d-l Luca Ionescu, prefectul județului, și de d-l Căpitan Laptev, comandantul jandarmeriei, iar la satul Potigraf, în apropierea domeniului Coroanei, de către d-l Ion Kalinderu, administratorul domeniilor Coroanei, care Le-a urat bun venit, cum și de consiliul comunal în frunte cu primarul, de învățător cu elevii și de numeroși săteni din localitate și de prin împrejurimi. Corul școlar a intonat imnul regal. M. S. Regele s'a informat despre starea semănăturilor.

De aci Suveranii, însoțiți de d. administrator al domeniilor Coroanei și de d-l prefect au urmat drumul intrând pe domeniul Coroanei.

Maiestățile Lor S'au oprit întâiu în comuna Balta-Doamnei, unde au vizitat primăria, biserica complet restaurată de administrația domeniului Coroanei, și apoi școala unde elevii erau adunați. Sătenii Le-au făcut ovațiuni entusiaste.

Plecând mai departe au ajuns la ferma principală a domeniului, care e cea mai bine instalată.

Acî Maiestățile Lor au vizitat diferitele construcțiuni și stabilimente agricole. În special au atras atenția perdelele de protecție contra vântului, cum și plantațiunile din fermă și din curțile locuințelor personalului compuse din pomi roditori.

De aci Maiesățile Lor S'au îndreptat către câttnul Lacul-Turcului, pendinte de comuna Balta-Doamnei, unde au fost primiți cu aceeași căldură de populațiune. Maiestățile Lor au vizitat școala un nou local clădit de curând de administrația domeniului, în stil românesc, și au exprimat înalta lor afecțiune pentru orânduiala și curătenia ce au constatat nu numai în școală, ci și în sate pe la locuitori.

În drum au mai vizitat stupăria și florăria, cum și întinsele pepiniere din cari se împart în fiecare an mii de pomi roditori țăranilor pentru grădinele și înfrumusețarea gospodăriilor lor.

La ora 1 au ajuns în comuna Gherghița, la frumoasele case de administrație. În curtea acestora au fost întâmpinați de consiliul comunal, de preoți, învățători, fruntașii și locuitorii co-

munei. D-na Manolescu, soția girantului domeniului Gherghița, a oferit buchete de flori M. S. Reginei și A. S. R. Principesei Maria.

După sfârșirea aclamațiunilor, M. S. Regele s'a întreținut cu mulți din cei de față despre nevoile lor, observând cu satisfacțiune că sătenii de pe Gherghița nu vor avea lipsă din cauza secetei, deoarece în urma ploilor sămănăturile, livezile și pășunile s'au îndreptat mult, așa că promit o recoltă indestulătoare.

O vie plăcere a oferit Maiestăților Lor drumurile și căile de exploatare de pe domeniul Coroanei, cum și liniile cari despărțesc tarlalele, toate plantate pe unul și două rânduri cu pomi roditori, dând întregului domeniu aspectul unui parc întins și bine îngrijit.

M. S. Regina a fost viu impresionată de portul femeilor, fetelor și al copiilor, cari cu lacrimi de bucurie, I-au aruncat pe tot drumul flori peste flori, în automobil și pe cale. În toate părțile unde S'a oprit, M. S. Regina s'a interesat de țesăturile și cusăturile naționale, de cultura cănepei și inului și alte îndeletniciri.

După prânz, la orele 3, Suveranii au mers la cătunul Sudiți, pendinte de comuna Meri-Petchi, unde au fost primiți cu mare căldură.

Aci au vizitat școala, interesându-Se în deosebi de cultura vermicilor de mătase.

Între locuitori aflându-se și câțiva veterani dela 1877, M. S. Regele, reamintindu-Și de zilele războiului, S'a întreținut cu dânșii despre starea lor.

Au trecut apoi la Sf. biserică, unde preotul a rostit o cuvântare, arătând prefacerile în bine ce a adus administrația Domeniului Coroanei în starea populațiunii locale din toate punctele de vedere.

În urmă, Maiestățile Lor, S'au înapoiat la Gherghița. Au vizitat această comună, care e mai mult un târgușor, existând din veacul al XV-lea, când servea ca reședință aproape statornică unora din Domni, cum a fost Basarab-cel-Bătrân (Laiot), Pătrașcu-cel-Bun și alții.

La biserica Domnească, Suveranii au fost întâmpinați de preotul care, în numele obștei, a urat Suveranilor bun venit, și Le-a mulțumit pentru binefacerile ce revarsă asupra lor. Într'o călduroasă cuvântare a arătat apoi că biserica e zidită de Matei Basarab-Voevod. Aflându-se însă într'o stare ruinată, a fost radical reparată după dorința M. S. Regelui, care poartă o părintească grijă casei Domnului, școlii și binele supușilor Săi. Sfârșind Cucernicia sa a implorat harul Cerese asupra Familiei Regale.

La școală Suveranii au vizitat, pe lângă salele de clasă, atelierul de lucru manual, biblioteca populară. Pe urmă au trecut la sediul societății economice culturale și apoi la primărie, unde îi așteaptă consiliul comunal.

Părăsind Gherghița, pentru a merge în comuna Ciumați, tot pe domeniul Coroanei, M. S. Regele a exprimat d-lui Gh. Manolescu, girantul regiilor Domeniului Coroanei, și celorlalți funcționari înalta Sa satisfacțiune.

În Ciumați, Maiestățile Lor au vizitat școala, unde au fost primiți de autoritatea comunală, de preot, de consiliul comunal și de elevi cu d. învățător în cap, cari au urat Maiestăților Lor bun venit. Maiestățile Lor au asistat la o mică producțiune școlară a elevilor.

Tot acî Suveranii au fost salutați de un alt fiu din popor, care grăind în numele locuitorilor, a exprimat recunoștiința lor pentru fericirea ce le-a fost dată în ziua Înălțării Domnului, prin împlinirea visului nutrit de multă vreme de a vedea în mijlocul lor pe M. S. Regele și Familia Regală.

M. S. Regele S'a mai interesat la d. primar despre starea comunei și, apoi timpul fiind înaintat, au pornit la București, unde au sosit la orele 8 $\frac{1}{2}$ seara.

Pe tot drumul de pe Domeniul Coroanei au fost ridicate, din distanță în distanță, arcuri de verdeață, iar multe din casele locuitorilor erau împodobite cu ghirlande de flori.

Cutiile S. P. A.

Se știe că Societatea pentru protecțiunea animalelor în scop de a alcătui un fond necesar pentru luarea în întreprindere și conducere de însă-și S. P. A. a serviciului de hingherie și crearea unui adăpost provizoriu pentru orice fel de animale, s'a adresat diferitelor instituțiuni pentru a permite instalarea unor cutii pentru strângerea banilor.

Aceste cutii au forma cutiilor poștale, însă de o mărime mai mică. Pe fațadă este zugrăvit un câine cu un taler în gură și scris: «Fie-vă milă de noi».

În luna Martie abiă, 6 cutii au fost instalate și totuși s'au strâns suma de lei 121 bani 15. Numai cutia instalată la Casa de Bancă Steriu a produs lei 39 bani 45.

Iată și locurile unde sunt instalate cele 10 cutii:

1) Banca Națională; 2) Marmorosch, Blank & Comp.; 3) Banca Generală Română; 4) Banca României; 5) Banca Steriu; 6) Palatul Justiției; 7) Casa D-nei Take Ionescu, Str. Cătun; 8) Clubul Tinerimei; 9) Piața Teatrului: Hotel Continental; 10) Cancelaria S. P. A.

Populațiunea Bucureșteană este în destul de revoltată asupra sistemului barbar de prindere al câinilor și este bucuroasă că Societatea pentru protecția animalelor stăruie să pue capăt acestei stări de lucruri și stăruie să înzestreze Capitala cu o instalațiune conform ultimilor perfecțiuni.

Multe persoane care nu frecventează Casele de Bancă, s'au adresat Cancelariei S. P. A. și au cerut ca să se instaleze cutii și în localurile și piețele publice. Și în adevăr cutiile din Piața teatrului și Palatul de Justiție dau cel mai mare produs, căci nu este trecător care să nu se oprească și să nu arunce câteva centime.

Un mare magazin din strada Lipscani, a cerut de asemenea instalarea unei cutii în lozalul sau, oferind în acelaș timp și suma de 20 lei tot pentru serviciul de hingherie.

Până în prezent S. P. A. a strâns suma de 3243. lei, rezultată din conferințe și aceste cutii.

Sperăm că față de energia ce o desfășoară Societatea pentru protecția animalelor în curând să avem un serviciu de ecarisagiu demn de o țară civilizată.

Starea semănăturilor.

Ultimele telegrame primite la ministerul de domenii, arată că starea semănăturilor din județele mai jos menționate e următoarea :

Argeș. — Semănăturile sunt în general slabe. Arăturile pentru porumb continuă și acum în multe localități. Se simte nevoie de ploaie la câmp; căci ploile căzute sunt numai în regiunile muntoase.

Brăila. — Semănăturile de toamnă s'au îmbunătățit simțitor în urma ploilor căzute. Semănăturile de primăvară sunt frumoase. Prășitul porumbului continuă.

Bacău. — Starea semănăturilor de toamnă e bună, arăturile și semănăturile de porumb s'au terminat.

Prășila I continuă cu activitate; în unele localități continuă prășila II.

Viile promet o recoltă de mijloc; pomii roditori de asemenea. Imașurile și fânețele bune.

Constanța. — Semănăturile de toamnă hunișoare.

Pășunile frumoase. Pomii și viile bunicele. A plouat aproape în tot județul în zilele de 24, 25, 27 și 30 Maiu.

Covurluiu. — Atât semănăturile de toamnă cât și cele de primăvară s'au îmbunătățit simțitor în urma ploilor căzute.

Recolta porumbului promite mult. Pășunile s'au îndreptat. Pomii și viile sunt mediocre.

Dolj. — Grâul, fânețele și porumbul mijlocii.

Arăturile și semănăturile de porumb continuă cu activitate. Se mai simte nevoie de ploaie.

Pentru a ține rațe.

Nu e numai de cât necesară apa curgătoare. Pentru ele ajunge și un vas tăiat în jumătate ori o troacă de spălat, așezate în pământ, apoi un șopron ori coteș, însă totdeauna uscat. Rațele încep să ouă prin Fevruarie ori cel mult în Martie și ouă neîntrerupt până în August, ba chiar până în Septembrie. În cele mai multe cazuri rațele nu voesc să clocească; de aceea e delipsă să folosim clește. Cloceirea ține 26 până la 32 zile.

(Economia).

PĂDUCHII DE CAP

Canimalele ca și omul își au păduchii lor.

Omul nutrește două feluri de păduchi: păduchele de cap (numit în știință *pediculus capitis*) și păduchele de rufe, de cămașe (zis *pediculus vestimentii*).

Acești păduchi au gura astfel întocmită în cât pot înțepă pielea și suge sânge. Înțepătura lor e însoțită de oarecare durere și mâncărime.

Păduchele de cap, de o culoare mai închisă ca cel de pe haine, este mai mic ca acesta. El are capul triunghiular și se mișcă prin trei părcehi de picioare. Se prășește foarte iute: o femeie de păduche face 50 până la 60 de ouă, pe care le lipește ici și colo pe firele de păr ale capului. Din acești *lindenii*, după 6 zile es mici păduchi, care în timp de 17—20 de zile, ajung maturi, în stare de a se reproduce.

Un învățat *Murray* a studiat acești păduchi, la mai multe rase de oameni și a constatat că ei se deosebesc la culoare după rase. Așa, păduchele de cap al locuitorilor din Europa are o culoare cam cenușie; al Australicilor și Negrilor din partea occidentală a Africei este aproape negru; al Hindușilor, fumuriu; al Hotentoșilor portocaliu; al Chineșilor și Japoneșilor bruni-gălbui, etc.

Păduchii de pe o rasă de om, nu ar putea trăi pe o altă rasă. Așa se citează de către *Darwin* că păduchii de care erau bătuiți mai mulți locuitori din insulele Sandwich, piereau în trei patru zile pe corpul mateloșilor englezi.

În America, păduchii ar fi fost foarte răspândiți înaintea venirii Europeanilor în acest continent. *Bingley* povestește că acești paraziti erau atât de răspândiți la Azteci, (un popor care locuia în Mexic) în cât regii lor, ca să-i scape puneau un bir de păduchi în natură. Celebrul căpitan spaniol Fernand Cortex, care în 1519 cucerii Mexicul, se zice că ar fi găsit în palatul lui *Montezuma*, ultimul rege indigen al acelei țări, mai mulți saci plini!

Unii dintre oameni își mănâncă păduchii. Astfel sunt Hotentoșii, unii Australieni, etc.

Păduchii se pot prăsi la orice om neîngrijit, necurățit. Copiii însă sunt cei mai bătuiți. Pentrucă păduchii se iau dela om la om, se întâlnesc mai ales la copiii de școală, prin cazărmi, în ateliere, etc.

Păduchii sunt insecte aptere, adică fără aripi. Boala pe care ei o produc se numește în știință *phtiriasă*. Poporul zice numai că omul sau animalul cu păduchi, este *păduchios*.

Ca să n'ai păduchi, trebuie să fii curat înainte de toate, și să te ferești de a nu-i căpăta dela cei murdari, cei păduchioși.

Ca să se vindece cineva de păduchi, să facă astfel: după

ce-și va tunde părul, se va spăla pe cap, cu soluțiuni slabe de sublimat corosiv, sau cu o pomadă fenicată 1%, sau cu undelemn fenecat 1—2%.

Se mai întrebuițează și petroleul: o parte petrol și 10 părți undelemn. Asemenea o alifie vânătă-mercurială, pomadă de gudron, compusă din părți egale de gudron și untură de porc.

Irimia Popescu.

Medic Veterinar.

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

Prepararea paielor de pălărie din Japonia

Grâul, care dă paele pentru pălării în Japonia, se cultivă aproape numai în regiunea *Okayama* aproape de țărmurile mării *Interioare*; cele mai bune paie de pălării provin din localitatea *Kasaoka*.

Ele se cultivă pe povârnișurile dealurilor, bătute de soare la amiază și adăpostite din partea nordică: vântul de mare le este prielnic. Cu cât înălțimea este mai mare, cu atâta paietele sunt mai albe.

Climatul este temperat, înghețurile sunt mai rari și mai puțin aspre; iarna este uscată, primăvara caldă și umedă. Cultura se face în brazde ridicate de 12 centimetri, iar pământul este îngrășat prin îngrășeminte omenești împrăștiate.

Straturile se fac pe la sfârșitul lui Noembrie sau încep în Decembrie, iar recolta pe la sfârșitul lui Maiu sau începutul lui Iunie.

Semănța este mică și n'are preț prea mare pentru consumare.

Seceratul se face la câțiva centimetri deasupra pământului: se fac snopi de la 10—12 centimetri în diametru, se usucă la soare pe niște capre de bambu, apoi se deslipesc spicele prin ajutorul unui pieptene de fer, care servește de asemenea și la scoaterea boabelor de orez.

Paietele sunt apoi înalbite prin ajutorul vaporilor de acid sulfuros adus de aburul de apă, iar snopii rămân expuși la aburi timp de cinci ore. După uscare paietele sunt tăiate atât de la partea de jos cât și de la partea de sus de la 2 noduri, reducându-le la o lungime aproape de 18 centimetri.

Alegerea paielor se face prin ajutorul unor ciururi de tichiea, ce aleg paietele în trei categorii.

Paietele sunt apoi despicate din nou; Japonezii au pentru aceasta un aparat special făcut dintr'o pâlnie. Deschizătura cea mică este străbătută de o foaie simplă; — e o pâlnie potrivită pentru fiecare dimensiune de paie.

* * *

Această industrie datează în Japonia de 15 ani; ea a dat un export anual de 8.802.000 bucăți pentru 7.640.000 franci fără să fie cuprinsă consumația locală.

Anglia este țara care importă cel mai mult din aceste paie de pălării, Franța vine în al patrulea loc după *Statele Unite* și *Hong-Kong*; dar la 1902 importatia în Franța s'a încincit în valoare față de aceea dela 1901.

E destul de probabil, că grânele din alte regiuni tractate cu îngrijire ar putea de asemenea să dea produse, ce ar putea fi exportate în străinătate. Ce nu s'ar putea face din paiele, ce cresc cu atâta ambudanță pe scumpul pământ al al țării noastre?

De câțva timp împletiturile de paie din insula *Madagascar* par a fi cerute în Franța.

(Cf. *Journal officiel de Madagascar et dépendances*, 10 février 1904).

A. Vântul.

Portul Sulina.

A P E L

Dirigintele școlii din com. Scundu, jud. Vâlcea, roagă călduros și cu insistență pe d-nii librari, persoanele caritabile și societăți culturale, a veni în ajutorul bibliotecii acelei școli cu cărți folositoare și necesare culturii săteanului.

De pe Domeniile Coroanei

În urma ploilor din zilele trecute s'au îndreptat mult, atât semănăturile cât și livezile și pașuniile.

Cu toate acestea nici unele nici altele nu promet o recoltă abundentă, din care cauză Administrația Domeniului Coroanei a invitat acum câțva timp agenții săi să studieze starea culturilor sătenilor spre a se putea lua din timp măsuri pentru preîntâmpinarea lipsei.

În acest scop, d-l Kalinderu le-a atras atențiunea asupra ordinelor din anul 1899, când Administrațiunea Domeniului Coroanei a înleznit locuitorilor să semene meiu, sorg și porumb de nutreț, pentru asigurarea hranei vitelor.

Această dispozițiune a dat atunci roade bune și se aplică și în acest an, acolo unde livezile vor fi mai slabe, mai ales că în acest mod se va introduce cultura nutrețurilor.

Cronica Săptămânii.

Din Țară.

— A. S. R. Principele Ferdinand a făcut o călătorie de câteva zile la Sigmaringen și s'a întors la 5 Iunie.

— Principele Bulgariei, mergând la Viena, s'a oprit o zi în București și a fost oaspele M. S. Regelui.

— În ziua de 7 Iunie s'au adunat noii aleși ai Camerei și ai Senatului. După o slujbă religioasă, deputații și senatorii s'au întrunit în sala Camerei și au ascultat mesagiul pentru deschiderea Corpurilor legiuitoare.

— Comisiunea monumentelor istorice, sub prezidenția d-lui I. Kalinderu, a ținut zilele trecute ședință și a hotărât să se ia imediat măsuri de a opri reparațiile ce au început pe la diferite mănăstiri și să nu se dea autorizație de continuare decât după ce se va constata dacă reparațiunile nu strică interesul istoric sau religios.

— Societatea «Cultura și ajutorul femeii» — sub patronajul M. S. Reginei și sub președenția A. S. Regale Principescei Maria, a înființat un bazar pentru a pune în vânzare lucruri de mână făcute de femeile sărace, pe cari societatea voeste să le ajute în acest chip.

— Societatea de științe din București a ținut la universitate adunarea sa anuală.

— În 3 Iunie, alergări de cai organizate de ofițerii de cavalerie la Craiova.

— Asemenea alergări la București, în fiecare Duminecă.

— Alte alegeri de cai la Anadolchioi, lângă Constanța.

— La Azilul Elena Doamna, secția normală, s'a deschis o expoziție de țesături și alte lucruri făcute de eleve.

— A murit Fl. Thierrin, directorul unei școale particulare din București, probabil cea mai veche școală de acest fel. Ea fusese înființată de Schewitz, un elvețian, pe la 1847 și a fost apoi continuată de decedatul.

— Societatea centrală de arme, gimnastică, dare la semn și natațiune din București, a dat în zilele acestea serbarea sa anuală.

— Academia Română a ținut ședință publică Vinerea trecută. D. V. Babeș a citit un memoriu despre prevenirea febrei tifoide și alte chestiuni de mare importanță.

Dela Români de peste munți.

— Șase studenți români dela universitatea din Cluj au fost pedepși sever de către senatul universitar, pentru că au luat parte la adu-

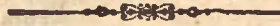
nările populare din primăvara aceasta, ținute în contra proiectului lui Apponyi.

= Încă un deputat Român Goldiș, a fost oprit să vorbească în Camera ungurească. Împăratul ar fi spus cuvântul său aspru împotriva virei acestei purtări.

Din țări streine.

= Duma, parlamentul din Rusia, a fost disolvată.

= Din Petersburg vine știrea că într'un sat aproape de Astrahan, s'au produs trei cazuri de moarte de ciumă.

Bibliografii.

În editura «Librăriei Naționale» 47, Calea Victoriei, București, a apărut a II-a ediție din meșteșugita lucrare a membrului nostru în comitet *P. Dulfu* intitulată: *Isprăvile lui Păcală*. Cartea a fost premiată de Academia Română cu premiul «Eliade Rădulescu» de 5.000 lei. Această ediție e din nou prelucrată cu numeroase ilustrațiuni și cu deosebită îngrijire tipărită. De vânzare la librăria editoare și la toate librăriile din țară, cu prețul numai de lei 1,75 volumul. La comenzile mai mari se acordă rabat.

Ori cât ai fi de întristat, citind isprăvile lui păcală, nu-ți poți stăpâni râsul.

Păcală în luptă cu dracii.

Distractivă, plăcută și scrisă într'o limbă curat românească această carte n'ar trebui să lipsească din casa nimănui.

Ar fi foarte potrivită de a fi împărțită ca premii absolvenților școalelor urbane și rurale, atât prin conținut cât și prin cost.

O recomandăm în deosebi abonaților noștri și îi îndemnăm a se grăbi s'o cumpere, deoarece fiind trasă într'un număr foarte restrâns de exemplare în curând nu se va mai găsi.

Din *Biblioteca pentru toți* a apărut No. 264 — 265: «Regele pe-
trece», în cinci acte, de Victor Hugo, tradusă din franțuzește de
Ludovic Daus. Prețul 60 bani.

PAGINA GLUMEAȚĂ

Răsgândire.

Când-ii dai, îi fată vaca ;
Când-li ceri îi moare vițelul . . .

Sgârcitul, când a făcut clacă ș'a văzut atâta lăcustă de oameni împânzându-i lanul și mântuindu-i treaba cât ai bate din palme a zis bucuros :

— Eheî, săracele mâini multe, tare-s bune! . . .

Da când s'a făcut seară și-a întins masă clăcașilor, sta posomorât și se uită chiorăș cum piere udătura, de par'că s'ar fi dus pe gura lupului, ș'atunci s'a întors cu ciudă :

— Dă dracului, că nu-s de soiu gurile multe . . .

(I. Adam, Pe lângă vatră. 1900.)

Nastratin Hogea

Nastratin era un Hogea (dascăl sau învățător),
Care a rămas de basmu până astăzi tuturor,
Pentru că eră din fire cam p'o ureche, nădrăvan,
Nu-l găsești însă în faptă să fi fost vreun viclean.
El șezând odată 'n școală, ce îi dete în simplu gând ?
«Ascultați, copii!» le zise, (cu întâmplare strănutând)
«Să știți d'astă-zi înainte că eu când voi strănută,
«Toți bătând îndată 'n palme să-mi ziceți *hair-olă* (1)»
Cu 'ntâmplare dar odată găleata în puț căzând,
Și cu ce să scoată apă pentru școală neavând,
Hogea porunci îndată ca din toți ai săi școlari
Să se iase 'n puț s'o scoată vreunul din cei mai mari;
Merg școlarii toți în grabă pe lângă puț se adun
Dar privind ș'adânc văzându-l n'a vrut să între nici un

Deci văzând că curagiu n'are nici unul din câți eră
Hotări în cele din urmă el într'insul a intră,
Și s'a desbrăcat de toate cu capul gol și desculț.
Legat cu un șteang de mijloc, școlarii-l lăsară 'n puț.
După ce găsi găleata și după ce o legă,
Către școlari dete gură și să-l tragă le strigă.
Ei pornind cu toți deodată să-l tragă în sus de jos
Și tocmăi ca pe la gura puțului, când fu el seos
Razele luminii îndată îl gădiliră în nas
Și începă să strănute una într'alta 'n acel ceas.
Ei cum aud că strănută aminte în grab 'și au adus
De porunca lui cea dată, (după cum am spus mai sus)
Și cu toții deodată funia din mâni lăsând
Incepură a bate 'n palme și *hair-olă!* strigând
Bietul Hogea cade îndată ca un dovleac jos trântit
Până în fund își sparse capul de pereți fiind lovit.
După ce eși în urmă de acei nerozi copii tras,
Jupuit, ca vai de dânsul la picioare, mâini și nas,
Zise : «nu e vina voastră, ci a mea că n'am judecat
«Și astfel de cinste neroadă ca să-mi dați v'am învățat,
«Care în cele din urmă din pricină-i ajunseiu
«Cu picioare, mâini belite și cu cap spart m'aleseiu».

(1) Să fie de bine.

(A Pann, Nastratin Hogea. 1893.)

De câți-va ani s'a înființat în București o Societate Cooperativă crări manuale, cu numele de „MERCUR“. Această societate are rești și Constanța și a ajuns să dea acționarilor un dividend de la 31 Martie 1907. din care rezultă că cu un capital de 200.000 de seamă, e că ea este curat românească și tot personalul ce-

B I L A N Ţ U L

ACTIV

Incheiat la

1905 — 1906			1906 — 1907	
4.588	69	Cassa, numerar	2.853	20
354.418	55	Mărfuri, conform inventarului	356.562	55
6.683	30	Material	—	—
700	—	Acțiuni retrase conform art. 9—10 din Sta- tute	700	—
10.982	20	Efecte publice, val. n. 11.500 v. r.	10.982	20
6.950	—	Efecte în cauțiune	7.400	—
3.000	—	Efecte în depozit	10.000	—
17.575	—	Vase pentru vin, București-Constanța	20.940	15
25.850	65	Mobilierul mag. București-Constanța	25.850	65
5.637	60	Mobilier în Birou, București-Constanța	6.032	45
3.147	80	Aparate de iluminat, București-Constanța	3.651	80
11.365	20	Ustensile și unelte, București-Constanța	13.096	55
588	—	Asigurări București-Constanța	540	—
416	—	Cauțiuni depuse	4.845	—
240	50	Carnete pentru primă	235	50
74	—	Salarii avansate	60	—
20.640	—	Chirii avansate București-Constanța	15.940	—
2.989	35	Diversi debitori	33.981	80
475.840	84		513.661	85

C O N T U L D E P R O

DEBIT

al anului

1905 — 1906			1906 — 1907	
18.728	55	Chirii, București și Constanța	22.900	—
290	—	Asigurări București și Constanța	795	50
2.460	—	Jetoane de prezență	2.000	—
71	50	Speze de birou	169	45
3.048	72	Luminat, București și Constanța	5.402	60
1.595	70	Combustibil „ „	2.572	10
3.237	40	Impozite „ „	3.613	90
7.650	40	Intreținerea „ „	8.890	90
34.914	45	Salarii „ „	46.215	—
13.482	56	Cheltueli generale, București-Constanța	16.637	65
5.187	40	Fond pentru amortizare	8.065	65
40.151	60	Beneficiul net	60.289	20
130.818	20		177.551	95

Președinte, I. C. Constantinescu.

de consumațiune. manufactură. materiale de construcțiune și lu-
stăzi două din cele mai frumoase prăvălii de băcănie din Bucu-
12% pe an. Dăm aici Bilanțul general al acestei societăți încheiat
lei, ea face operații de peste 500.000 lei. Ceeace e încă de băgat
întrebuințea sunt numai Români.

G E N E R A L

31 Martie 1907

PASIV.

1905 — 1906			1906 — 1907	
200.000	—	Capital	200.000	—
1.546	25	Acționari C-t de lichidat	1.546	25
7.070	—	Cauțiuni primite	7.520	—
335	40	Dividend 1903/1904 nereclamate	—	—
1.278	—	„ 1904/1905 „	492	75
998	40	„ 1905/1906 „	1.237	50
21.523	93	Prima de consumație pe 1905/1906	—	—
18.391	85	„ „ „ 1906/1907	1.127	45
5.321	27	Fond de rezervă	25.871	43
3.547	52	„ pentru amortizare	26.503	—
3.449	77	„ „ lucrări manuale	6.525	92
3.312	85	„ „ pensii	4.350	57
2.700	—	„ „ ajutor	3.241	32
19.000	—	Salarii datorate	6.488	15
147.220	—	Prețul curent pe 1906/1907	—	—
40.151	60	Efecte de plată	—	—
475.846	84	Diversi creditori	168.468	41
		Profit & Perdere	60.289	20
			513.661	85

F I T & P E R D E R E

1906 — 1907

CREDIT.

1905 — 1906			1906 — 1907	
1.490	19	Sold din anul trecut	4.160	95
129.328	09	Beneficiul rezultat din vânzarea mărfurilor	173.391	—
130.818	28		177.551	95

Director, V. C. Drancă.

Contabil, Gh. Ghindă.

Informațiuni.

= La 15 Octombrie 1907 orele 2 p. m., se va ține concurs la Eforia Spitalelor Civile pentru posturile de externi în medicină.

Condițiunile de admisibilitate cum și Regulamentul concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 din 11 Martie 1900.

Registrul de înscrierea candidaților este deschis la Cancelaria Eforiei în zilele și orele de lucru și se va închide cu 3 zile înainte de ținerea concursului.

= La 1 Noembrie a. c., orele 2 p. m. se va ține concurs la Eforia Spitalelor din București pentru 9 locuri de medici secundari în specialitatea de medicină internă și anume:

Serviciul medical, Spitalul Colțea.

Serviciul II medical, Spitalul Filantropia.

Serviciul medical, Spitalul Colentina.

Serviciul boalelor venerice, Spitalul Colentina.

Serviciul dermatologic, Spitalul Colței.

Serviciul boalelor contagioase, Spitalul de copii.

Serviciul medico-chirurgical, Ospiciul Pantelimon.

Serviciul boalelor nervoase, Ospiciul Pantelimon.

Serviciul medical, Ospiciul Mărcuța.

Condițiunile de admisibilitate și programul concursului sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 277 dela 11 Martie 1900.

Registru pentru înscrierea candidaților se află deschis în orice zi și oră de lucru, la Eforie și se va închide cu 10 zile libere înainte de ziua fixată pentru ținerea concursului.

LICITAȚIUNI

= În ziua de 8 Iunie 1907, ora 10¹/₂ a. m., pentru darea în întreprindere a reparațiilor ulucilor la grădina caselor din strada Fântânei No. 46, din capitală.

Devizul în sumă de lei 823 bani 70.

= La 16 Iunie 1907, ora 10¹/₂ a. m., pentru darea în întreprindere a construirii:

1 Un pătul de porumb, proprietatea Popeni, județul Ialomița, devizul fiind în sumă de lei 6.744,45.

2. Reparația magaziei și pătului dublu cu magazie la etagiu de pe proprietatea Călărăși Lichirești, jud. Ialomița, devizul fiind în sumă de lei 4.169,88.

= La 19 Iunie 1907, ora 10¹/₂ a. m., pentru darea în întreprindere ai reparațiilor necesarii schitului Șerbănești din județul Vâlcea.

Devizul în sumă de lei 1.626,60.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile și devizele se pot vedea la serv. Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂ - 12¹/₂ a. m.

Spre a lua parte la licitație se cere garanție provizorie lei 5% din suma devizului, definitivă 10%, din suma rezultată la licitație.

Se pune în vedere d-ilor concurenți art. 72—83 din legea comptabilității publice.

În ziua de 18 Iunie 1907, ora 10¹/₂ a. m. se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise, pentru darea în întreprindere a construirii pentru adăogirea unei bucătării la Hotelul vechiu «Sinaia» din Sinaia și un closet tot la canal în curtea dependențelor acelu hotel.

Devizul e în sumă de lei 5.464 bani 10.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile, planurile și devizul se pot vedea la Serv. Domenial, secția Bunurilor, în toate zilele de lucru, între orele 10 — 12 a. m.

Garanție provizorie lei 5% din suma devizului, cea definitivă 10% din suma rezultată la licitație.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, mare proprietar, fost senator. — *Administrator și casier*, *Spiru C. Haret*, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, profesor secundar, fost inspector școlar. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, fost senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, fost Ministru, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, institutor.

Membri înscriși și cotizațiunii plătite (urmare).

Pr. I. Păunescu (com. Glogova-Plestoești, Mehedinți), 1 leu; M. Stănescu (com. Piria, Mehedinți), 1 leu; M. Mungescu (com. Rățezu-Glogova, Mehedinți), 1 leu; I. Isvoranu (com. Izvoarele, Mehedinți), 1 leu; Ilie Dima (com. Almăjel, Mehedinți), 1 leu; Sabin Popescu (com. Cloșani, Mehedinți), 1 leu; C. Danubianu (com. Fânt. Domnească, Mehedinți), 1 leu; I. Păunescu (com. Comănești, Mehedinți), 1 leu; I. Buțoiu (com. Pitulașu, Mehedinți), 1 leu; N. Argintaru (com. Cloșani, Mehedinți), 1 leu; A. Glurulescu (com. Stignița, Mehedinți), 1 leu; C. C. Lăzărescu (com. Podeni, Mehedinți), 1 leu; I. Drăghici (com. Volaiacu, Mehedinți), 1 leu; D. Giurgiulescu (com. Strâmpu, Mehedinți), 1 leu; N. Angheliescu (com. Punghina, Mehedinți), 1 leu; Ion Basa (com. Prisăceana, Mehedinți), 1 leu; C. Bănescu (com. Rudina, Mehedinți), 1 leu; V. Bodgros (com. Carcova, Mehedinți), 1 leu; Gh. Ismană (com. Cacoți, Mehedinți), 1 leu; G. Georgian (com. Schela-Cladova, Mehedinți), 1 leu; M. Bănescu (com. Broșteni, Mehedinți), 1 leu; Gr. Balica (com. Iablanța, Mehedinți), 1 leu; D. na Maria Strechescu (com. Punghina, Mehedinți), 1 leu; Gh. Băloiu (com. Comanda, Mehedinți), 1 leu; C. D. Sănduțu (com. Rocșovenii, Mehedinți), 1 leu; Porfir Popescu (com. Pătulele, Mehedinți), 1 leu; Gh. Ghiajă (com. Lupșa, Mehedinți), 1 leu; C. Zahărescu (comuna Rogova, Mehedinți), 1 leu; G. Vârlan (com. Glogova, Mehedinți), 1 leu; C. G. Spineanu (com. Orzești, Mehedinți), 1 leu; I. Făloiu (com. Orevița, Mehedinți), 1 leu; I. Cioclov (com. Poroiana-Mare, Mehedinți), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 432, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.797 lei.

(Va urma în numărul viitor).

LIBRĂRIA NAȚIONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni

47, Calea Victoriei, 47—București

Inființată cu scopul de a lefina articolele de librărie și păpătărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆
☆ ☆ ☆ ☆ **PRIMAR ȘI SECUNDAR**

Cărți Literare Române și Franceze

==== **Material Pentru Școale și Biurouri** ====

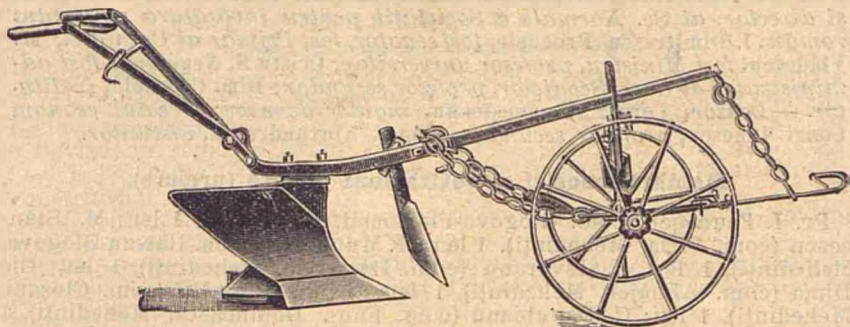
Toț felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMN

===== **MARE DEPOSIT DE HÂRTIE** =====

Prețurile mai eftine ca ori-unde.

52-8.

Nu cumpărați mașini și unelte agricole până nu veți vizita marele Depou

AL

Societății in comandă **WEIL, JOSEPH & Co. București**

— Strada Smârdan No. 7 —

Asortat cu tot felul de unelte aratorii, mașini agricole, pentru viticultură și industriale din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Se garantează pentru soliditate și buna funcțiune.

Se fac prețurile cele mai avantajoase.

Se acordă condițiuni de plată favorabile.

Cereți catalogul gratis și franco.

10-2

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16. — 18.920.